

دریچه

با نمایش در پاریس
برندگان بخش‌های جنبی کن ۲۰۲۲
معرفی شدند

همدلی جشنواره فیلم کن برندگان بخش‌های جنبی سینه‌فونداسیون و نوعی نگاه ۲۰۲۲ را معرفی کرد. به نقل از سایت جشنواره، برندگان جوایز بخش‌های سینه‌فونداسیون و نوعی نگاه جشنواره کن ۲۰۲۲ معرفی شدند. جایزه اول بخش نوعی نگاه به فیلم «بدترین‌ها» اولین ساخته دو فیلم‌ساز زن، لیس آوکا و رومن گوثره رسید. درحالی که جایزه هیات داوران این بخش به فیلم «سبز زمین شادی» ساخته سعیم صادق از پاکستان رسید، الکساندرو پلک جایزه بهترین کارگردانی را برای فیلم «مترونوم» به دست آورد. ویکی باری فیلم «هار کا» به‌صورت مشترک عنوان بهترین بازیگر را به دست آوردند. جایزه بهترین فیلم‌نامه بخش نوعی نگاه نیز به ماها حاج فیلم‌ساز فلسطینی برای فیلم «تب مدیترانه‌ای» رسید و جایزه محبوب رویداد را نیز فیلم «ردونو» ساخته لولا کوپوورون کسب کرد. بخش نوعی نگاه که به فیلم‌های اول و دوم کارگردان‌ها اختصاص دارد امسال با نمایش ۲۰فیلم برگزار شد. در بخش سینه‌فونداسیون که به ریاست یوسف نصرالله به انتخاب برگزیدگان خود پرداخت، جایزه اول (۱۵هزار یورو) خود را به «مرد توطئه» ساخته والریو فرارا از ایتالیا اهدا کرد. جایزه دوم (۱۱هزار و ۵۰۰یورو) به «یک جا» ساخته لی جیاهه از چین اهدا شد. جایزه سوم (۷۵۰۰یورو) نیز به‌صورت مشترک به «نقلاب باشکوه» ساخته ماشا نوویکوا از مدرسه فیلم لندن و «نسان‌ها وقتی در کنار هم جمع می‌شوند احقرتر هستند» ساخته لورن فرزندز از فرانسه رسید. برندگان بخش سینه فونداسیون که به فیلم‌های کوتاه دانشجویی اهدا می‌شود ۳۱ همین ماه در پاریس به نمایش درمی‌آیند. پیش‌ازاین بخش هفته منتقدان نیز برندگان خود را معرفی کرده بود و جایزه بزرگ این بخش به «پاکت» ساخته آندرس رامیرز پولیدو رسید. جایزه دوم این بخش نیز به فیلم «بعد از خورشید» ساخته شارلوت ولز اهدا شد. مراسم اختتامیه جشنواره فیلم کن و معرفی برندگان بخش اصلی و فیلم کوتاه امشب (شنبه) برگزار می‌شود.

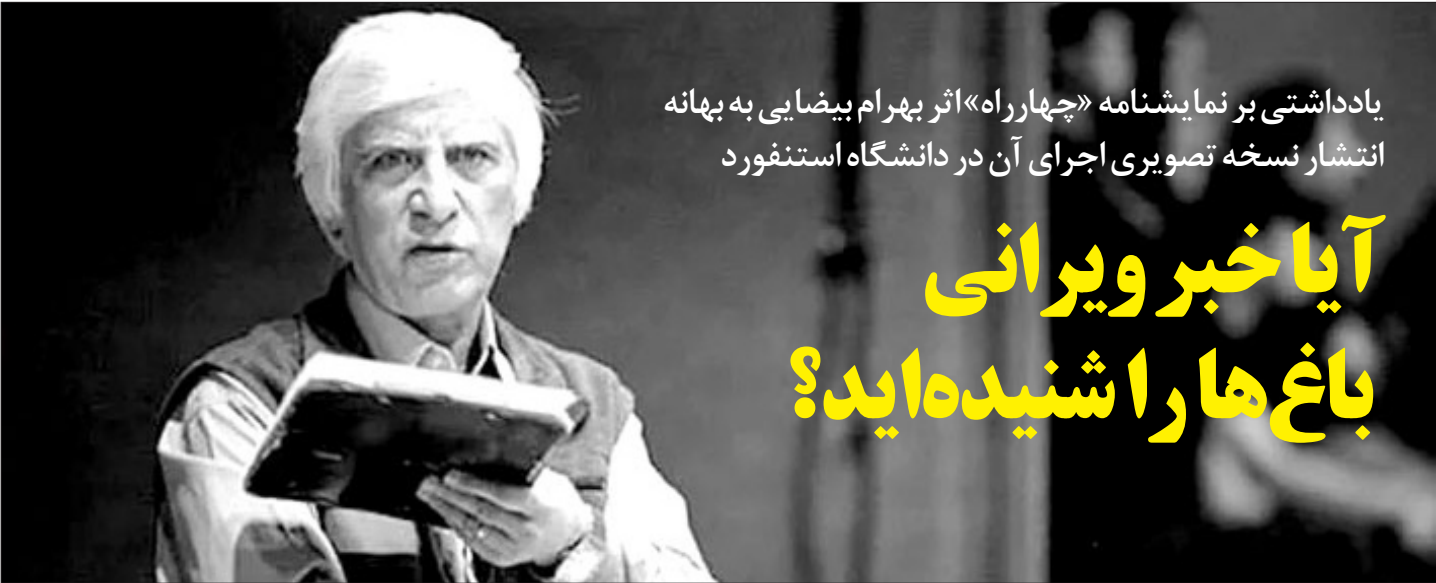
محمد خزاعی؛ رئیس سازمان سینمایی؛
مطالبه سینما درباره نمایش خانگی
پیکیری می‌شود

همدلی | محمد خزاعی رئیس سازمان سینمایی بیان کرد که جا دارد مطالبه خانواده سینما در خصوص نمایش خانگی پیگیری شود. به نقل از روابط عمومی سازمان سینمایی، سی‌امین جلسه شورای معاونان و مدیران سازمان سینمایی با حضور اصغر فارسی، حبیب ایل‌بیگی، قادر آشنا، سیدمهدی جوادی، محمد حمیدی مقدم، کامران ملکی، مهدی آذریندار، هاشم میرزاخانی، محمدرضا سوقندی، غلامرضا نجاتی، سیدصادق موسوی، لادن طاهری و یزدان عشیری با موضوع «رهاکاری پیش‌بنیادی افزایش اشتغال و تولید در سینما» برگزار شد. محمد خزاعی با اشاره به اهمیت اشتغال از دیدگاه رهبری و نام‌گذاری سال ۱۴۰۱ با نام «تولید؛ دانش‌بنیان، اشتغال‌آفرین» بر ضرورت شناسایی راهکارهای مؤثر برای ایجاد ظرفیت‌های تولید و افزایش زمینه اشتغال سینماگران و اعضای صنف سینمایی تأکید کرد. او ادامه داد: از سرگیری فعالیت‌ها در دوران پسا‌کورونا و رکود نسبی تولید در همه عرصه‌ها، جمله سینما بیش از همیشه، هم‌افزایی همه دستگاه‌ها و مراکز فعال حوزه فرهنگ و سینما را می‌طلبد و بساری رونق و تحرک در این بخش لازم است همه معاونت‌ها و مؤسسات سازمان به‌طورجدی وارد شوند. رئیس سازمان سینمایی معتقد ست همه موظفیم با درک ضرورت و نیاز خانواده سینما نسبت به برنامه‌ریزی و طراحی در این زمینه ورود کنیم و با جلب مشارکت‌های خصوصی و منابع داخلی و بیرونی فرصت‌های جدید ایجاد کنیم. رئیس سازمان سینمایی افزود: لازم است در همه حوزه‌ها عم از بنیاد سینمایی فارابی، مرکز گسترش، سینمای جوان، سینما شهر، معاونت فناوری و مطالعات، معاونت ارزشیابی و نظارت، جشنواره، توسعه منابع و ... با اهتمام و این مهم، فکر و ایده پردازی و برنامه‌ریزی کنیم و با جدیت نسبت به ارائه طرح و ایده و شناسایی منابع و اعتبارات در دستگاه‌های مختلف بستر اشتغال را برای شمول گسترده‌تر خانواده سینما و اعضای صنف مهیا سازیم. خزاعی با اشاره به کشف‌های جدید در این زمینه عنوان کرد: بدون تردید، در حوزه بین‌الملل چه در زمینه عرضه و مارکتینگ و چه در عرصه تولیدات مشترک ظرفیت‌های خوبی وجود دارد که لازم است دفتر جشنواره‌ها و همکاری‌های بین‌الملل با کمک کارشناسان بنیاد سینمایی فارابی و مراکز دیگر هم‌فکری و ادغام کنند.

یادداشتی بر نمایشنامه «چهارراه» اثر بهرام بیضایی به بهانه
انتشار نسخه تصویری اجرای آن در دانشگاه استنفورد

آیا خبر ویرانی
باغ‌ها را شنیده‌اید؟

امیرحسین تیکنی | «چهارراه» آخرین نمایشنامه‌ای است که بهرام بیضایی نمایشنامه‌نویس و کارگردان برشناس تئاتر و سینما، در ایران نوشته است. نه سال پس‌ازآن، برای نخستین بار در سال هزار و سیصد و نودوهفت خورشیدی، این اثر در دانشگاه استنفورد کالیفرنیا به صحنه رفته است، نسخه تصویری آن نیز سه سال بعد منتشرشده است. این اثر نمایشی، داستان روایتی زن و مردی است به نام‌های نهال فرخی و سارنگ سبش که روزگاری دل‌بسته هم بوده‌اند. مرد، بی‌خبر ناپدید می‌شود و زن، زندگی دیگری را پیش می‌گیرد. در یک اتفاق به‌ظاهر تصادفی این دو بار دیگر، همدیگر را می‌بینند. حرف‌ها گفته می‌شوند، پرده‌ها فرو می‌افتند و رازها افشا می‌شوند. در انتهای نمایش درمی‌یابیم حقیقت زخمی است بهرام بیضایی را با نمایشنامه‌های ایرانی‌اش که حال و هوای ایران کهن دارد می‌شناسیم، در جهان سینما اما آثار او بیشتر رویکردی انتقادی به شرایط اجتماع داشته‌اند. هرچند در نمایشنامه‌هایش نیز همیشه در پی پیوند زن و ریشه‌های تاریخی اتفاق‌ها به زندگی درونی و بیرونی انسان معاصر و بازتاب دوسویه آن در شرایط اجتماعی امروز ایران بوده است. چهارراه هرچند یک اثر نمایشی است اما رویکرد کارگردان آن بیشتر به جهان سینمایی او نزدیک است، باین‌حال پایبندی بسیار محکم نمایشنامه به برخی اصول کلاسیک نمایشنامه‌نویسی، سبب شده این اثر به یک نمونه درخشان از ترازوی مدرن تبدیل شود. چیدمان ایزدهای داستانی در «چهارراه» به شیوه ترازوی‌های کلاسیک است. دو شخصیت اصلی دارد که تمرکز اثر بر رویارویی این دو است اما خیل جمعیتی نیز در این اثر حضور دارند که یادآور همسران در ترازوی‌های یونانی کلاسیک هستند. همسران در نمایش «چهارراه» اجتماع و تفکر غالب بر آن را به تصویر می‌کشند. داستان با ادغام اتفاقی ترازیک در دل جامعه‌ای که سرشار از المان‌های تبلیغاتی آزردهنده امروزی است، جهان را برای خواننده یا تماشاگر به دو نیم تقسیم می‌کند. نیمی از آن شخصیت‌های اصلی داستان هستند که در کشاکش نمایش با آن‌ها همذات‌پنداری می‌شود و نیمی دیگر که سیل خروشان حادثه‌های ثبت‌نشده جامعه هستند، جامعه‌ای اسیر پوپولیسم رادیکال. نهال فرخی زنی است که در جوانی عاشق بازیگری در نمایش‌های هنری بوده است، ذهنیتی با آرزوهای بزرگ که جهان کوچک پیرامون به او امکان رستی و شکوفایی نداده است. نهال فرخی عاشق سارنگ سبش می‌شود که نمایشنامه‌نویس جوانی است و خیاالش پر از ایده‌های جدید است، نویسنده جسوری است و دغدغه‌های اجتماعی‌اش بسیار سریع او را انگشت‌نما کرده است. نهال فرخی با سارنگ سبش ازدواج می‌کند اما سارنگ به ناگاه ناپدید می‌شود. هیچ‌کس، هیچ‌چیز درباره او نمی‌داند.

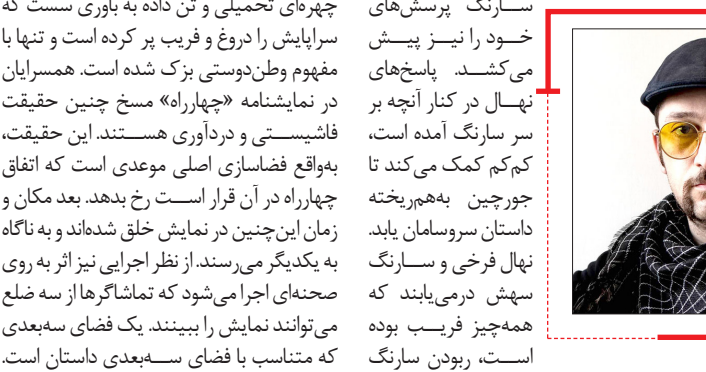
دیگر از سارنگ خبری نمی‌شود؛ نه نام‌های و نه کتاب و نمایشی که او خلق کرده باشد. سارنگ از چشم‌انداز جهان، محو می‌شود و این بی‌خبر رفتن، پتکی می‌شود بر سر نهال فرخی، آرزوهای از زیر این آوار برآورد. نهال فرخی شخصیتی سرگردان دارد؛ در ابتدای نمایش او را می‌بینیم که نام‌های او به صندوق پست انداخته است و از کرده خود پشیمان است. ساعت‌ها در کنار صندوق پست سر می‌کند تا مأمور پست را ببیند و نام‌هاش را از او پس بگیرد. پستیچی درگیر اتفاق‌های شخصی زندگی خود است و در مه‌دیگر را می‌بیند. حرف‌ها گفته می‌شوند، پرده‌ها فرو می‌افتند و رازها افشا می‌شوند. در انتهای نمایش درمی‌یابیم حقیقت زخمی است بهرام بیضایی را با نمایشنامه‌های ایرانی‌اش که حال و هوای ایران کهن دارد می‌شناسیم، در جهان سینما اما آثار او بیشتر رویکردی انتقادی به شرایط اجتماع داشته‌اند. هرچند در نمایشنامه‌هایش نیز همیشه در پی پیوند زن و ریشه‌های تاریخی اتفاق‌ها به زندگی درونی و بیرونی انسان معاصر و بازتاب دوسویه آن در شرایط اجتماعی امروز ایران بوده است. چهارراه هرچند یک اثر نمایشی است اما رویکرد کارگردان آن بیشتر به جهان سینمایی او نزدیک است، باین‌حال پایبندی بسیار محکم نمایشنامه به برخی اصول کلاسیک نمایشنامه‌نویسی، سبب شده این اثر به یک نمونه درخشان از ترازوی مدرن تبدیل شود. چیدمان ایزدهای داستانی در «چهارراه» به شیوه ترازوی‌های کلاسیک است. دو شخصیت اصلی دارد که تمرکز اثر بر رویارویی این دو است اما خیل جمعیتی نیز در این اثر حضور دارند که یادآور همسران در ترازوی‌های یونانی کلاسیک هستند. همسران در نمایش «چهارراه» اجتماع و تفکر غالب بر آن را به تصویر می‌کشند. داستان با ادغام اتفاقی ترازیک در دل جامعه‌ای که سرشار از المان‌های تبلیغاتی آزردهنده امروزی است، جهان را برای خواننده یا تماشاگر به دو نیم تقسیم می‌کند. نیمی از آن شخصیت‌های اصلی داستان هستند که در کشاکش نمایش با آن‌ها همذات‌پنداری می‌شود و نیمی دیگر که سیل خروشان حادثه‌های ثبت‌نشده جامعه هستند، جامعه‌ای اسیر پوپولیسم رادیکال. نهال فرخی زنی است که در جوانی عاشق بازیگری در نمایش‌های هنری بوده است، ذهنیتی با آرزوهای بزرگ که جهان کوچک پیرامون به او امکان رستی و شکوفایی نداده است. نهال فرخی عاشق سارنگ سبش می‌شود که نمایشنامه‌نویس جوانی است و خیاالش پر از ایده‌های جدید است، نویسنده جسوری است و دغدغه‌های اجتماعی‌اش بسیار سریع او را انگشت‌نما کرده است. نهال فرخی با سارنگ سبش ازدواج می‌کند اما سارنگ به ناگاه ناپدید می‌شود. هیچ‌کس، هیچ‌چیز درباره او نمی‌داند.

دیگر از سارنگ خبری نمی‌شود؛ نه نام‌های و نه کتاب و نمایشی که او خلق کرده باشد. سارنگ از چشم‌انداز جهان، محو می‌شود و این بی‌خبر رفتن، پتکی می‌شود بر سر نهال فرخی، آرزوهای از زیر این آوار برآورد. نهال فرخی شخصیتی سرگردان دارد؛ در ابتدای نمایش او را می‌بینیم که نام‌های او به صندوق پست انداخته است و از کرده خود پشیمان است. ساعت‌ها در کنار صندوق پست سر می‌کند تا مأمور پست را ببیند و نام‌هاش را از او پس بگیرد. پستیچی درگیر اتفاق‌های شخصی زندگی خود است و در مه‌دیگر را می‌بیند. حرف‌ها گفته می‌شوند، پرده‌ها فرو می‌افتند و رازها افشا می‌شوند. در انتهای نمایش درمی‌یابیم حقیقت زخمی است بهرام بیضایی را با نمایشنامه‌های ایرانی‌اش که حال و هوای ایران کهن دارد می‌شناسیم، در جهان سینما اما آثار او بیشتر رویکردی انتقادی به شرایط اجتماع داشته‌اند. هرچند در نمایشنامه‌هایش نیز همیشه در پی پیوند زن و ریشه‌های تاریخی اتفاق‌ها به زندگی درونی و بیرونی انسان معاصر و بازتاب دوسویه آن در شرایط اجتماعی امروز ایران بوده است. چهارراه هرچند یک اثر نمایشی است اما رویکرد کارگردان آن بیشتر به جهان سینمایی او نزدیک است، باین‌حال پایبندی بسیار محکم نمایشنامه به برخی اصول کلاسیک نمایشنامه‌نویسی، سبب شده این اثر به یک نمونه درخشان از ترازوی مدرن تبدیل شود. چیدمان ایزدهای داستانی در «چهارراه» به شیوه ترازوی‌های کلاسیک است. دو شخصیت اصلی دارد که تمرکز اثر بر رویارویی این دو است اما خیل جمعیتی نیز در این اثر حضور دارند که یادآور همسران در ترازوی‌های یونانی کلاسیک هستند. همسران در نمایش «چهارراه» اجتماع و تفکر غالب بر آن را به تصویر می‌کشند. داستان با ادغام اتفاقی ترازیک در دل جامعه‌ای که سرشار از المان‌های تبلیغاتی آزردهنده امروزی است، جهان را برای خواننده یا تماشاگر به دو نیم تقسیم می‌کند. نیمی از آن شخصیت‌های اصلی داستان هستند که در کشاکش نمایش با آن‌ها همذات‌پنداری می‌شود و نیمی دیگر که سیل خروشان حادثه‌های ثبت‌نشده جامعه هستند، جامعه‌ای اسیر پوپولیسم رادیکال. نهال فرخی زنی است که در جوانی عاشق بازیگری در نمایش‌های هنری بوده است، ذهنیتی با آرزوهای بزرگ که جهان کوچک پیرامون به او امکان رستی و شکوفایی نداده است. نهال فرخی عاشق سارنگ سبش می‌شود که نمایشنامه‌نویس جوانی است و خیاالش پر از ایده‌های جدید است، نویسنده جسوری است و دغدغه‌های اجتماعی‌اش بسیار سریع او را انگشت‌نما کرده است. نهال فرخی با سارنگ سبش ازدواج می‌کند اما سارنگ به ناگاه ناپدید می‌شود. هیچ‌کس، هیچ‌چیز درباره او نمی‌داند.

آشنایی یا برنده جایزه بین‌المللی بوکر

همدلی | «گیتانجالی شری» نویسنده هندی است که موفق شد جایزه بین‌المللی بوکر را برای خلق رمان «مقبره شن» به خود اختصاص دهد. به نقل از نشنال، «گیتانجالی شری» نویسنده هندی و «دی‌ری راکول» مترجم آمریکایی برای کتاب «مقبره شن» به عنوان برگزیدگان جایزه بین‌المللی بوکر امسال معرفی شدند. این کتاب که در ابتدا به زبان هندی نوشته شده است، نخستین کتاب هندی‌زبانی محسوب می‌شود که به عنوان اثر برگزیده جایزه بین‌المللی بوکر انتخاب شده است. جایزه بین‌المللی بوکر به کتاب‌های داستانی سراسر جهان که به زبان انگلیسی ترجمه شده‌اند، اهدا می‌شود. جایزه نقدی ۶۳۰۰۰ دلاری بین «شری» که در دهلی نو زندگی می‌کند و «راکول» که ساکن ورمونت است تقسیم خواهد شد. این رمان برگزیده که نخستین‌بار در سال ۲۰۱۸ با عنوان «Ret Samadhi» منتشر شده است داستان زن هندی را روایت می‌کند که در سن ۸۰ سالگی پس از درگذشت همسرش دچار افسردگی می‌شود و به دنبال آرامش به پاکستان سفر می‌کند. «شری» در سال ۱۹۶۷ در «مینیور» واقع در هند متولد شد و دوران کودکی‌اش را در شهرهای مختلف ایالت شمالی «وتار پرداش» بزرگ شد و در مدرسه‌های انگلیسی‌زبان تحصیل کرد و بزرگ شدن در

پس از پانزده سال، بی‌آنکه دیگر نشانی از آن نویسنده جسور در او باشد، ویران و خمیده، آزاد می‌شود. یکی از ویژگی‌های بارز رفتاری سارنگ واکنش او به نور است. چشم‌هایش به‌شدت از روشنایی آسیب‌پذیرند. نور به‌مثابه نمادی از دریافتن آگاهی آن‌چنان برای او رنج‌آور است که ناخودآگاه از آن هراسان می‌شود. سارنگ در ابتدای نمایش و در داستانی موزایی با نهال فرخی است. نفسانی از محله‌ها و باغ‌هایی که در آن‌ها زندگی می‌کرده است، نیست. با حدس و گمان و نشانه‌هایی که از مردم می‌گیرد پیش می‌رود تا این‌که ناگاه در چهارراهی نهال فرخی را می‌بیند؛ عشق و همسری که در عنوان جوانی او را از دست‌ن داده است. سارنگ در تمام این سال‌ها از خود پرسیده است چرا هیچ‌کس سرافی از من نمی‌گیرد، حال در دیدار ناگهانی با نهال، این زخم التیام نیافته به دنبال مرهمی است که شاید بتواند درمان او باشد. سارنگ همچنان که داستان سال‌های نبودنش را برای نهال تعریف می‌کند باید با او بجنگد چراکه نهال ذهنی آشفته و شکنجه‌شده دارد و به‌راحتی حرف‌های او را نمی‌پذیرد. اثبات حقیقت در این میان سارنگ پرسش‌های خود را نیز پیش می‌کشد. پاسخ‌های نهال در کنار آنچه بر سر سارنگ آمده است، کم‌کم کمک می‌کند تا دورچین بهم‌ریخته داستان سروسمان باید. نهال فرخی و سارنگ سبش شرایطی هستند که متناسب با فضای سبهدی داستان است.

همسرش مردی متمول است که چند ماه پیش به خارج از کشور رفته است و اکنون از همسرش خواسته است تا همراه فرزندشان به پیش او بروند. در رفتار نهال می‌توان عدم عشق به همسرش را دید، هر چه هست احترام نشأت گرفته از وابستگی است. همسرش همچون ناجی است از ناپدید شدن سارنگ که او کمک کرده است تا از کنار این اتفاق بگذرد و بتواند به زندگی‌اش ادامه دهد. نهال فرخی در مواجهه با سارنگ، پرسش‌های فراوانی دارد. پاسخ پرسش‌ها اما آن‌چنان هولناک هستند که نهال فرخی توان ترک و پذیرششان را ندارد. او سرگردان‌تر از پیش میان حقیقت‌های که سارنگ به زبان می‌آورد، در انتظار مأمور پست که پیوند او با زندگی امروزش است، می‌ماند. بهت او، سر نوشتش غم‌انگیز است که یکی از پایه‌های اصلی این ترازوی را بنا نهاده است. سارنگ سبش، شخصیت اصلی دیگر در نمایش، پانزده سال پیش روده‌شده است، از ماهیت اصلی ریاینندگان خبر ندارد. او به خاطر اندیشه‌های محکوم است، بی‌آنکه راهی محالی برای دفاع داشته باشد. در تمام سال‌های حبس، نامه‌های بسیار او به همسرش با خطی یکسان برگشت‌خورده است. او اگرچه زنده بوده است اما به‌واقع موجودیت او حذف شده است؛ اندیشه‌هایش هرگز ثبت نشده‌اند. سارنگ سبش

و سایر حوزه‌ها را با استفاده از ادبیات زبان هندی آغاز کرد. «شری» با انتشار یک مجموعه داستان کوتاه در سال ۱۹۹۱ به دنیای ادبیات زبان هندی قدم گذاشت. از آن زمان تاکنون، او یک مجموعه داستان کوتاه و سه رمان نیز منتشر کرده است. به آثار او جوایز متعددی اختصاص یافته است و آثارش به زبان‌های انگلیسی، فرانسوی، آلمانی، عربستانی و ترجمه شده‌اند. «شری» در گفت‌وگو با روزنامه «کامپرس هندی» بیان کرد: «هوشن به تنهایی یک مزیت محسوب می‌شود اما برگزیده شدن از سوی جایزه خاصی همچون بوکر یک امتیاز فوق‌العاده است.» «کتاب‌های جیکوب» نوشته «ولگا توکارچوک» نویسنده لهستانی برنده نوبل ادبیات سال ۲۰۱۸ در ترجمه‌اش از «جنیفر کرافت» «بهشت» از «میگو کلاکامی» نویسنده ژاپنی و ترجمه «ساموئل بت» «لنای دانه» نوشته «کلودیا پینیرو» نویسنده چنایی‌نویس اهل کشور آرژانتین با ترجمه «فرانسس ریدل»، «نام جدید» نوشته «جان فاس» نویسنده نروژی با ترجمه «دیومین سرلیز»، «خرگوش نفرین‌شده» نوشته «پورا چانگ» و ترجمه «آنتون هور» از زبان کرای به انگلیسی دیگر نامزدهای امسال جایزه بین‌المللی بوکر، مهم‌ترین جایزه ادبی جهان در عرصه آثار داستانی ترجمه‌شده به زبان انگلیسی بودند.

رویداد

به آهنگسازی احسان بیرقدار
«تک تیرانداز»
به بازار موسیقی رسید

همدلی | موسیقی فیلم سینمایی «تک تیرانداز» به کارگردانی علی غفاری و آهنگسازی احسان بیرقدار در قالب یک آلبوم موسیقیایی پیش روی مخاطبان قرار گرفت.

آلبوم موسیقی متن فیلم «تک تیرانداز» به کارگردانی علی غفاری و آهنگسازی احسان بیرقدار در قالب ۱۶ قطعه موسیقیایی در دسترس شنوندگان قرار گرفت. این اثر در سال ۱۳۹۹ ساخته ولی در سال ۱۴۰۱ در قالب آلبوم منتشر شده است.

«تک تیرانداز»، «سفر»، «بی باگ‌گشت»، «بی شک»، «آماده رفتن»، «خاطرات»، «شیطان»، «آسمان»، «پیسروزی»، «عروج»، «برادرانه»، «دوشل»، «دل‌تنگی»، «ناجی»، «سراغاز»، «قهرمان» قطعاتی هستند که برای آلبوم موسیقی متن فیلم سینمایی «تک تیرانداز» انتخاب شده‌اند. فیلم سینمایی «تک تیرانداز» از جمله آثار حوزه سینمای دفاع مقدس طی سال‌های اخیر است. این فیلم اثری قهرمان محور است که برشی کوتاه از حضور حماسی شهید عبدالرسول رزین، بهترین تک‌تیرانداز دوران دفاع مقدس را در قالب یک داستان اکشن روایت می‌کند.

فیلم سینمایی «تک‌تیرانداز» که برای اولین بار در سی و نهمین جشنواره فجر به نمایش درآمد و سیمرغ بلورین بهترین فیلم از نگاه ملی و بهترین جلوه‌های ویژه میدانی را دریافت کرد. کامیوز دیرباز، امیررضا دلاوری، علی‌رضا کامالی، عبدالرضا نصاری، حسین پوریده، اسماعیل خلج، حسین شریفی ترکیب بازیگران این فیلم سینمایی را تشکیل می‌دهند. در توضیح آلبوم موسیقی فیلم «تک تیرانداز» آمده است: «آلبوم موسیقی فیلم تک تیرانداز» اثری از احسان بیرقدار است که شامل ۱۶قطعه موسیقی متن است.

این فیلم که در ژانر دفاع مقدس است، باید کاراکتر اصلی و قهرمان را نشان می‌داد و اتفاق‌هایی مانند شکست‌ها، پیروزی‌ها را به تصویر می‌کشید و به همین دلیل هم موسیقی فیلم سعی در قهرمان پروری داشته که به‌صورت حرفه‌ای انجام‌شده و همراهی از کستر زهی این جو حماسی و با شکوه را به وجود آورده است. احسان بیرقدار که قبلاً در فیلم‌هایی نظیر (به‌وقت شام) و (بادیگارد) با ژانر تقریباً مشابه دستیار آهنگساز بوده درباره این اثر خود گفته است: «تک تیرانداز یک اثر خاص قهرمان محور است که در سینمای دفاع مقدس تاکنون چنین چیزی را نداشتیم، در واقع عموماً ساختار سینما دفاع مقدس تاکنون یک سیستم دیگری بوده و با یک شکل ایدئولوژیک پیش می‌رفته است اما موسیقی تک تیرانداز آن ایدئولوژی را شکسته و در ساختاری متفاوت گام برداشته که قهرمان محور است و بسنجار به معیارهای جهانی نزدیک است. از نوازندگان این اثر می‌توان به علی جعفری پویان، میثم مروتی، سهیل فقیه نصیری، حسن فرهانی، امین غفاری و احسان بیرقدار اشاره کرد.

در نگارخانه آسمان این شهر
برپایی نمایشگاه آثار هشت عکاس
ایرانی در مشهد

همدلی | نمایشگاه آثار هشت عکاس ایرانی در نگارخانه آسمان مشهد آغاز به کار کرد. به نقل از روابط عمومی فیپاد در ایران، نمایشگاهی از آثار هشت عکاس دارنده القاب فدراسیون بین‌المللی هنر عکاسی (فیپاد)، عصر روز جمعه، ششم خردادماه در نگارخانه آسمان مشهد افتتاح شد.

در این نمایشگاه ۱۲۰عکس در ژانرهای مختلف عکاسی که در نمایشگاه‌های بین‌المللی موفق به اخذ جوایزی شده بودند، به‌صورت دیجیتال و در مانیتورهای جداگانه به نمایش درآمده است. این نمایشگاه تحت امتیاز فیپاد (فدراسیون بین‌المللی هنر عکاسی)، کلوپ عکس فوکوس (نمایندگی فیپاد در ایران) و مؤسسه عکاسان خراسان رضوی و به مدیریت اجرایی مهدی زایل عباسی، سازمان‌دهی و برگزار می‌شود. در این نمایشگاه آثاری از ابراهیم بهرامی، علی مهدی اسحاقی قالیباف، الما منشی باغان، هادی دهقانپور و رضا جوادی به نمایش درآمد. این نمایشگاه تا تاریخ ۱۱ خردادماه ۱۴۰۱ در نگارخانه آسمان مشهد دایر خواهد بود.